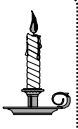
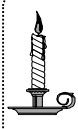

בס"ד כח' טבת ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 16:44
 צאת השבת - 17:36
 רבנו תם - 18:08
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1141
 @ השבת **מברכין**. ר"ח **שבת** יחול בע"ה ביום **שני**.
 יחדשו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
 לבשורות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה וגשמים
 בעיתם, בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.
 @ הילולת **הבבא סאלי** זע"ה תתקיים בע"ה ביום **חמישי**.

אברהם יגל

לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "כח אכר"
 (יחזקאל כח)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיו השכלתי

פרשת וארא

ש"בט = שנתבשר בשורות טובות

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
 סגולה טובה להשתתף

④ **"והתייצב לפני פרעה"** (ח' - ט"ז)

מה הכוונה "והתייצב לפני פרעה"?
 אומר הג"ל "אור החיים" הקדוש, משה רבנו העניו מכל אדם,
 היה רגיל לקוד קידה לפני כל אדם שברכוהו לשלום. לכן
 אומר לו הקב"ה "והתייצב לפני פרעה" ואל תברכהו אגב
 קידה, כדי שלא תגלה בפניו אף שמץ של הכנעה.

④ **"כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך וכו'**
את הערוב" (ח' - י"ז)

החיד"א בספרו "חומת אנך" כתב, ש"משליח" הן
 אותיות "למשיח", שכל האותות שעשה הקב"ה
 למצרים במצרים, עתיד לעשותם שוב בימות המשיח,
 שנאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות."

④ **"עודך מסתולל בעמי לבבתי שלחם"** (ט' - י"ז)
 כתוב ב"בעל הטורים", ראשי התיבות של המילים
"עודך מסתולל בעמי לבלתי" הם השם בלעם, שבגללו
 לא נשלחו בני ישראל, וכמו שהגמי אומרת במסכת
 (סוטה י"א), שלושה היו באותה עצה של השעבוד,
 ואחד מהם היה בלעם.

④ **"הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הנס את עבדיו**
ואת מקנהו אל הבתים" (ט' - כ)

ה"אמרי חיים" מויוזניץ היה אומר, "הירא את דבר
 ה'", אדם שהוא ירא שמיים, "הניס את עבדיו ואת
 מקנהו אל הבתים", הוא אינו נותן לילדיו להסתובב
 ברחובות, כי הא דואג לחינוכם היהודי השלם.

פינת הניבים והפתגמים

"כל העושה מצוה אחת בעולם הזה,
מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא"

מכל מעשה מצוה שעושה האדם נברא מלאך רוחני
 שמליץ עליו יושר בעולם הבא; ומכל מעשה עבירה
 שעושה האדם נברא מלאך מקטרג ומחבל הנוקם
 ממנו בעולם הבא בכל מיני צער ויגון
 שנאמר: "והלך לפניך צדק וכבוד ה' יאספך"

- מעייני הפרשה:**
- ← משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
 - ← משה ואהרון בבית פרעה.
 - ← שבע מכות על פרעה ועמו.
 - א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
 - ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
 - ז. מכת ברד.
 - ← פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בניי.

④ **"ונתתי איתה לכם מורשה"** (ו' - ח)

פעמיים מופיעה המילה **"מורשה"**. כאן, ו"תורה ציונה
 לנו משה **מורשה"** (דברים ל"ג - ד') גזירה שווה
 שביניהם, ללמדך, שלירשת ארץ ישראל יש יסוד
 וחיוזוק, רק אם מתנהגים לפי חוקי התורה. וכן נאמר
 "ויתן להם ארצות גויים וכו' בעבור ישמרו חוקיו
 ותורתיו ינצורו" (תהילים ק"ה - מ"ד).

④ **"ויקה אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות**
זשיון לו לאשה" (ו' - כ"ג)

מכאן למדנו שהנושא אשה צריך לבדוק באחיה.
 (רש"י) בספר "צל העדה" כתב, **"אחות נחשון לו**
לאשה" בגימטריא **"אדם הנושא אשה צריך לבדוק**
באחיה. = 1201. ויש עוד רמז **"אשת חיל מי ימצא"**,
ר"ת אחים.

④ **"ואני אקשה את לב פרעה"** (ז' - ג)

למה הקב"ה הקדים להדגיש למשה שיקשה את לב
 פרעה? אלא, שהקב"ה חשש שמשה ואהרן יראו שפרעה
 ממאן, לא ירצו יותר להיות שלוחים. לכן הקדים הקב"ה,
 לפני שהלכו לעשות את האות הראשון לעיני פרעה,
 להודיעם שיקשה את ליבו.

④ **"וממקנה בני ישראל לא מות אחד"** (ט' - ו)

אומר ה"שפתי כהן", ואפילו אלו שהיו חלשות וחולות
 ועומדות למות, לא מתו, כדי שלא יאמרו המצריים
 שגם לישראל היה דָּבָר.

זענית דיבור העולמית תתקיים אי"ה בכלול **"הפארת רהימים"** בביה"כ **"אוהב שלום"** (ליד הרבנות)
 ביום **שלישי** ב' שבט תשפ"ג. (2023-01-24 למנינים) 08:00 - שחרית. 09:00 - ארוחת בוקר. 09:30 - אמירת תהילים.
 13:15 - מנחה. סעודת מצווה. המשך תהילים. 16:30 - **תקיעת שופרות ועריכת התיקון הגדול לזיווג הגון**
ולרע בר קיימא. 17:10 - ערבית. שמות לברכה בטל: **054-8490959 המשתתף בתענית נמחלים לו עוונותיו**.

הסירו מכתש מזרח עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מכל מלמד"י השכלתי

לוכד הנחשים

"קח את מיטך והשליך לפני פרעה ויהי לנתני..."

שאלה: באחת השכונות שיחקו ילדים בחצר

הבנין, ולפתע נשמעו מפייהם קולות זעקה...

הם רצו וצרחו: "נחש ארסי!", וסיפרו להוריהם שראו בין השיחים נחש הדומה במראהו לנחש ארסי ומסוכן, וגם אחת השכנות אמרה כך.

הדיירים מיהרו להזעיק לוכד נחשים מקצועי, שהגיע בזריזות והחל לנסות ללכוד את הנחש. הבעיר מדורות ומסיבב ופיזר אבקות שונות, והמתין שעות, אך הנחש לא הופיע.

הדיירים שהתבוננו בנעשה ייחלו ללכידת הנחש, והנה הגיעה הבשורה! הלוכד הראה להם את הנחש בתוך השק שבידו. האנשים נרגעו והודו נרגשות ללוכד, ומסרו לידיו את מלא שכרו.

עתה יצא הלוכד מהחצר והלך ישירות ל... בית רבו! הלוכד סיפר לרב: "האמת שלא לכדתי שום נחש, והנחש שהיה בשק הובא על ידי. הרב קטעו בתמיהה. "רימית את האנשים!""

הלוכד הסביר: "לאור המומחיות הרבה שלי בתחום, יכול אני לומר באחריות מלאה שבשטח לא היה כלל נחש, וברור לי שאם היה נחש במקום, בודאי היה מוציא את אפו אחרי מעשיי. אולם, אם אומר להם את האמת, בטוחני שהדיירים ימשיכו לחיות בחשש ובדאגה. עשיתי זאת על מנת להרגיע את האנשים, ולשם כך הוזמנתי למקום."

"ואכן השקט והשלוח חזרו למקום..."

כעת מבקש הלוכד לשאול, האם נהג כהוגן בכך שקיבל את מלא שכרו, משום שעשה כל שלא ידו לעשות, וגם סיפק לאנשים את מבוקשם בכך שהרגיעם מאימת הנחש, או שמא יש כאן גניבת דעת ואונאה, כי קיבל שכר גדול עבור לכידת נחש, בעוד היה לו לקבל 'דמי ביקור' בלבד...?

תשובה: לוכד זה הינו שקרן ובחזקת שופך דמים! לימדונו חז"ל: "אין הולכים בפיקוח נפש אחר הרוב" (ביומא פ"ה, ובשו"ע או"ח סי' שכ"ט), ומה שהצהיר באופן חד-משמעי שאין באיזור נחש - אין זה אלא השערה בעלמא, ולחשש סכנה צריכים אנו לחוש אף לדברים רחוקים. נמצא שהלוכד נטל שכר ומספק השאיר את הסכנה במקומה!

לכן, היה צריך הלוכד לומר לאנשים את האמת, שעשה כמיטב יכולתו ולא מצא נחש, ומסתבר מאוד שאין פה נחש, אבל עדיין קיים חשש שהנחש לא יצא כלל ממחבואו או התרחק, ואולי עלול להופיע שוב... ולכן עליו להשיב לאנשים את כספם, ואולי מותר לו לקבל שכר עבור עבודתו, אבל לא עבור לכידה.

(אחת שאלתי 1, מאוצרו של הגר"י זילברשטיין)

הקדמה: תענית דיבור זוהי שתיקה מוחלטת שאדם מקבל על עצמו מרצון, כחלק מתהליך של כפרה, חזרה בתשובה או עקירת לשון הרע ורכילות. מי שמקבל על עצמו תענית דיבור, יושב בדרך כלל יום שלם (מבוקר עד ערב), לומד ומתפלל וקורא פרקי תהלים. ע"י כך מונע האדם מעצמו את השימוש באמצעי התקשורת העיקרי שבינו ובין זולתו, והוא גם נמנע משיחות חולין, שיש בהן רכילות ולשון הרע.

א. נהגו לקיים תענית דיבור בימי הצום שנקבעו בחודשים טבת ושבת - תקופת השובבי"ם, אלו ימים מיוחדים לתשובה ולקדושה ומי שנוהג כך "קדוש ייאמר לו".

ב. בתענית דיבור לא צריך לקבל קודם את התענית.

ג. מנהג זה התפשט על ידי רבי יצחק אלפייה בעל קונטרס היחיאי ושמ מפורטות כמה הנחגות, וכן בסוף ספר תהילים איש מצליח כגון לסיים שלוש פעמים ספר תהילים.

ד. העיקר הוא שמירת הלשון והימנעות מלשון הרע ודיבורים אסורים. כן לדבר, אך לא דברים אסורים. וכן

כתב הגר"א: "ועד יום מותו צריך האדם ליסר את עצמו, ולא בתענית וסיגופים, כי אם ברסן פיו ובתאוותיו, וזוהי התשובה, וזה כל פרי העולם הבא כמו שכתוב 'כי נר מצוה וגו'', אבל 'ודרך חיים תוכחות מוסר' (משלי ו כג). וזהו יותר מכל התעניות וסיגופים שבעולם וכו'.

ואמר הכתוב 'מי האיש החפץ חיים אורח ימים' וגו' (תהילים לד יג), ובוזה יכופר לו כל עוון, וניצל משאול תחתית, כמו שכתוב 'שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו' (משלי כא כג), 'חיים ומות ביד לשון' (משלי יח כא), אוי למי שממית עצמו בשביל דיבור אחד, ומה יתרון לבעל הלשון" (עלים לתרופה).

ה. יש מקום לתענית דיבור בתור הדרכת מעבר כדי להתרחק מלשון הרע ורכילות, ועלבו, כדברי הרמב"ם הידועים שכדי להתרפא ממידה רעה, יש לילך באופן זמני לקיצוניות ההפוכה (הלכות דעות א. שמונה פרקים ב).

ו. כותב בעל משנה ברורה: "וראיתי כתוב בספר אחד שכשאדם רוצה להתנדב תענית, טוב יותר שיקבל תענית מן הדיבור ממה שיקבל עליו מן האכילה כי ממנו לא יהיה לו נזק לא בגופו ולא בנשמתו ולא ייחלש על ידי זה" (שו"ע או"ח תקעא, וכן בשמירת הלשון, שער התבונה פרק ב).

ז. יהיה בתענית דיבור ובתנאי שכל זה בלי לפגוע בסביבה, באשתו, או בילדיו שרוצים לדבר אתו, ובכלל לכל אדם שזקוק לו. ויותר חשוב לדבר דברי חסד מאשר לשתוק.

ח. אמרו רבותינו על הפסוק "האומנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם" (תהילים נח ב) - "מה אומנותו של אדם בעולם הזה, ישים עצמו כאילם. יכול אף לדברי תורה? תלמוד לומר: "צדק תדברון" (חולין פט א). הרי שאלמות ראויה אינה גורפת אלא היא "אומנות", חכמה רבה, מיומנות רבה, רגישות רבה, מתי לשתוק ומתי לדבר. דברי תורה ודברי צדק - כן לדבר.

ט. כותב רבנו הגדול הרמב"ם: "לעולם ירבה אדם בשתיקה ולא ידבר אלא או בדבר חכמה או בדברים שצריך להם לחיי גופו". אמרו על רב, תלמיד רבנו הקדוש, שלא שח שיחה בטלה כל ימיו, וזו היא שיחת רוב כל אדם. ואפילו בצרכי הגוף לא ירבה אדם דברים. ועל זה ציוו חכמים ואמרו: "כל המרבה דברים מביא חטא". ואמרו: "לא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה" (הלכות דעות ב ד).

השתדלות, השתדלות

הסיפור הבא מתחיל בערב שמח במיוחד, בבית משפחת ד. ממרכז הארץ. בשעה טובה ומוצלחת באה הבת בברית האירוסין. ההוצאות מרובות ולכן והאב שם פעמיו אל רבו שליטי"א, אשר קבע שאין ברירה, זולת ליטול את מקל הנדודים אל אמריקה, וללכת לקבץ מעות על פתחי הנדיבים שבעם. האב פרץ בבכי למר. הן הוא לא מורגל בכך, מלאכת גיוס כסף על פתחי נדיבים זרה לו והוא בוש ונכלם!?

הרבי עודדו וחזקו, כי למעשה כל מה שהוא עושה אינו אלא 'השתדלות', ובאמת הכסף מגיע מבורא עולם, ויש לבטוח רק בו. "הקדוש ברוך הוא לבטח יש לו תוכנית מהיכן לממן את נישואי בתך", אמר הרבי. "כל מה שמוטל עליך – הוא רק לעשות השתדלות. תבטח בהשם שימצא את הדרך להעביר אליך את הצ'ק שהכין לצורך חתונת בתך".

שעת לילה מאוחרת, האב ר' ד' יושב במטוס בין 240 יושבי הטיסה הממהרים איש איש לעיסוקיו, וממלמל 'השתדלות, השתדלות'. כל העניין הזה זר ומוזר עבורו, בעוד לבו מלא אך ורק בביטחון בה'. הוא נוחת במלך התעופה בניו יורק, ומגיע לשכונת 'בורו פארק' שבברוקלין. השעה שעת בוקר מוקדמת, והוא נכנס לבית כנסת מקומי כדי להתפלל ולהתאושש מהטיסה ולהתחיל ב'השתדלות' - לפי מה שזימין לו ה'.

ואז ניגש אליו יהודי בן המקום, ושואל אותו לשמו ולסיבת בואו... הרב ד. חש שאין לו מה להפסיד, ובכל זאת הוא בוטח בה' ועושה את ההשתדלות שלו. הוא מספר על כך שבשעה טובה אירס את בתו לפני כמה שבועות, ולנוכח העובדה שאין לו כסף - רבו הורה לו לטוס ולנסות לגייס כסף... האיש לא חושב הרבה, ושואל: "ולכמה כסף אתה זקוק בכדי להשיא את בתך?" הרב ד. שולף בנירוח פרוץ, 18,000 דולר".

האיש שומע, ואז משיב בפשטות: 'מן הסתם אפילו למקום אירוח לא דאגת לעצמך... ראשית בוא אל ביתי, התארח בכבוד. מחר נראה אם וכיצד אני יכול לסייע לך...'. הרב ד. מביט נכחו המום. ידוע ידע שרבים מבני ארה"ב מכניסי אורחים בחדווה, אבל לכזו התפתחות לא ציפה. הוא מתפלל בניחותא ומודה לה' על חסדו, ואז מגיע לביתו של האיש, ומוכנס פנימה בכבוד מלכים. הוקצה לו חדר נאה, ניתנו לו שלוש ארוחות מזינות לאורך היום, כשהאיש מבטיחו בשעות ערב כי מחיר ייתן לו תשובה. למחרת, לאחר ארוחת בוקר כיד המלך, ניגש אליו המארח ותוחב לידיו שיק בסך 18,000 דולר טבין ותקילין, סנט לא חסר. כל הסכום לשמו הגיע עד הנה – הכל בשיק אחד, מידידו של אדם אחד. הרב ד. אינו יודע כיצד להגיב, פיו נאלם לרגע. והוא עמד המום מול השיק המפתיע, מתקשה אפילו להגיד תודה - כפי שראוי למי שהעניק לו כזו מתנת יד נדיבה! אולם האיש רק חיך.

הרב ד. הנהן, וכבר באותו ערב שב ארצה, כשכל הסכום הדרוש טמון בכיסו. רק כשהביט על השיק נודע לו שמו הפרטי של מארחו, את שם המשפחה הכיר מהשלט שעל דלת הבית. זו כל ההיכרות שלו עם מי שהעניק לו 18,000 דולר בבת אחת בהפתעת ענק. החתונה נערכה במועדה, כל צרכיה הכלכליים מבוססים על השיק. עוד בימי הישבוע ברכותי התקשר הרב ד. למיטבו להודות לו שוב בהתרגשות, והלה

רק המהם בהבנה והודה על השיחה...

חלפה שנה, ושוב אירס הרב ד. את בתו השנייה. הפעם כבר לא היה לחוץ ומודאג. הוא נטל ברכה מרבו, ועלה על הטיסה לארה"ב. הוא זכר את הכתובת של מטיבו דאז, והגיע היישר אל דלתו - עם המזוודות ביד.

הוא התקבל בכבוד, וסיפר כי בתו השניה באה בברית האירוסין, והנה הוא שוב כאן - לצורך גיוס הכסף. בעל הבית שמע וביקש אותו על שמחת לבו, נכנס לחדר פנימי ושם משם עם שיק שעליו רשום סכום 18 דולר בלבד...

הרב ד. מביט בשיק, ובטוח שנפלה פה טעות. חסרים שלושה אפסים... הן זהו האיש ולא אחר, שהעניק לו אז פי אלף מהסכום שבידיו כעת! הוא הביט בבעל הבית בתמיהה רבתה, כשבניהם מונח לו השיק מביוש קמטא... בעל הבית חיך במבוכה, ואז נענה והסביר: 'אספר לך את האמת. אינני גביר, ולא בן של גביר כלל וכלל. ההיפך הוא הנכון. מה שקרה לפני כשנה הוא, שאחד מבני משפחתי חלה, היה מוטל על ערש דווני. כל הלילה התהפכתי על מיטתי בדאגה לשלומי, ואז גמלה בלבי ההחלטה ונדרתי נדר של מצוה לזכות החולה, שבשעת בוקר אצא לרחוב, והנצרך הראשון שאני אפגוש - אתן לו את כל מחסורו. במקרה... במקרה... זה היית אתה. "אני חשבת שאמצא נצרך הזקוק לכמה מאות דולרים, אבל פגשתי אותך, ואמרת שאתה זקוק ל-18,000 דולר, סכום כזה לא ציפיתי לתת, ולפיכך אירחתי אותך עד שהצלחתי לגייס את הכסף בהלוואות, רק כדי לעמוד בהתחייבותי. אבל לעשות זאת שוב? - אין ביכולתי, הרי אני עדיין פורע את החובות בגין השיק הקודם... אין לי אלא לקוות ולברך, שאותו בורא עולם שהיה בעזרתך בפעם הקודמת - יהיה לצידך גם בעת הזו". בעל הבית סיים את דבריו הנרגשים, והרב ד. שוב חש שאינו מוצא את המילים להגיב. כעת מתברר לו שלא פגש בזמנו גביר, כי אם יהודי מהשורה, שבהשגחה פרטית מופלאה ובמסירות עילאית לקיים את היוצא מפיו - העניק לו שיק בסכום דמיוני. הוא הודה בחום לבעל הבית על הנתנה של אז וגם על הנתנה של עכשיו.

ורק כשיצא, הדהדו בו המילים האחרונות של בעל הבית: 'אותו בורא עולם שעזר לך אז - הוא יעזור לך עכשיו'. כן, כמה ההבדל ברור וזועק: אז, כשנסע לפני שנה, כל העת סמך רק על בורא עולם, וכל הזמן הזכיר לעצמו שהוא עושה רק 'השתדלות', ובורא עולם ישלח לו את השיק. הפעם - הוא בכלל שכח לחשוב על כל הנושא הזה, כה היה בטוח שבנקישה בדלתו של מטיבו ייצא עם כל הסכום, ועתה מתברר שיצא בפחי נפש...

סיפור מופלא זה, אותו סיפר הגאון רבי שלמה מילר שליטי"א מפי בעל המעשה, מחדד לנו מהי משמעותה של ביטחון בה', ועד כמה השפעתה גדולה ודרמטית. הנה כי כן, כאשר האיש בטח בה' - הוכח לו שאין לו מה לדאוג. הוא היה מודאג, לחוץ ומתוח, אבל בטח בה' בכל לבו והזכיר לעצמו שהוא עושה רק השתדלות, והשיק הגדול הוכיח לו שצדק. וכשהחליף את בטחונו בה' בביטחון בשיק - גילה בדרך הקשה את האמת.

אחים יקרים, אותו בורא עולם שעזר להרב ד. אז - בפעם הראשונה, הוא של כולנו. הוא יכול לשלוח שיק בכל רגע, לכל כתובת, לכל אדם באשר הוא. שיק של פרנסה, שיק של שפע, שיק של בריאות ושל נחת. ככל שפנינים שכל מה שאנו עושים זה השתדלות, אבל באמת אנו בוטחים רק בו יתברך - כך נזכה לראות עין בעין כי ידושי השם לא יחסרו כל טוב, והוא יספק לנו כל צרכינו מידו הטובה והמלאה! (פניני פרשת השבוע)

צייתנות וגם ויתור

בספרו "חורב" מציען הרש"ר (ר' שמשון רפאל הירש) כי יש להרגיל את הילד, מגיל מוקדם ביותר לצייתנות ולויתור על סיפוקו הוא ועל האתנו למען משחו נעלה יותר. אחד ההיבטים של כיבוד ההורים הוא הצייתנות. על הילדים ללמוד לציית משני טעמים: האחד - חיהם ושלושם עשויים להיות תלויים בצייתנות מיידית לפקודה, כגון "אל תגע בזה!" או "הישאר על המדרכה!". והשני - חשוב שהילד ירגיש שיש יד איתנה ומכוונת אשר תשמור עליו מפני איבוד השליטה. הוא זקוק למחסום הגנתי זה הניזון מפתחו מפני העונש, כמו גם מאהבתו להוריו. צייתנות להורים בשלב מוקדם בחיים הופכת להיות ליסוד היכולת למלא את רצון הבורא. יחד עם זאת, על ההורים לדעת שצייתנות היא מיומנות שיש לאפשר לה להתפתח אט-אט. הורים עלולים להיות מאד נזעמים, וכך גם יהיו תובעניים יתר על המידה בדרישתם לצייתנות עד כי האווירה בבית הופכת להיות מתוחה ונעדרת שמחה.

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחוודשים בתוך השנה - הרי הוא חמישי לתשרי, שבו מתחילה השנה ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטו" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בו יש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הנטיעות.

סוגלות טובות לימי השובבי"ם:

- א. להסתכל באותיות ספר תורה. ב. לא להסיח דעתו מן התפילין. ג. להקפיד לברך ברכת המזון בכוונה. ד. לכוון בברכות השחר ובברכת הכוהנים. ה. לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. ו. להיזהר בנטילת ידיים. ז. לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת.
- ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון.
- ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא. י. לטרוח בעצמו בהכנות ושבט קודש. יא. להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

כל הישועות והברכות
לדניאל ועובדיה וידידי
 כל ימינו שנתמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו ומשאלות טובה באושר ובפרנסה טובה שירון נחת מכל יוצאי חלציהם וזיווג השנה לאורטל בת שמחה ולהבדיל לעיני שמואל בן יוסף ז"ל

פרנסה והצלחה
 אהרון ושרה זואפה יתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר פרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות נחת מכל יוצאי חלציהם והצלחה לילדיהם

פרנסה והצלחה
 זיסים וטובה לכלרי זכות תרומתם לעלון שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב וברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לילדיהם

כל הישועות והברכות
 למרדכי ואסתר אוזן היינו שתרמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם טובה באושר ובפרנסה טובה וירון נחת מיוצאי חלציהם וזיווג הגון לתהילה באסתר להבדיל לעיני פורטונה בת חנונה ושושן ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים טעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרנסה ואושר
 דניאל עוז וקרן-רבקה ז"ל לחולת הבן ניי יהי רצון הצלחה במעלות התורה והיראה יצלח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לאליעזר ועדנה דויד לאברהם ותהילה נחום שירון נחת ושלוה

פרנסה והצלחה
 מנשה ובורה יצחק-פז שיברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה וזיווג הגון לבנותיהם לעיני מרים יצחק-פז בת שמואל ז"ל

פרנסה ואושר
 לנחמה ודליה אברהם שירון נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם להולדת הבת יה"ר שתגדל כאמונתו שרה רבקה רחל ולאח, זוכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לנחמה ודליה אברהם שירון נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

פרנסה ואושר
 שמואל-שי ואירנה מכפשי יתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר פרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות נחת מכל יוצאי חלציהם ולהצלחת ילדיהם ניר, ליה ואביג

כל הישועות והברכות
 לשי-שאויל ואושרית זואפה שתרמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם טובה באושר ובפרנסה טובה וירון נחת ושלוה ולהבדיל לעיני שמחה בת חוה ז"ל

לעיני הצנועה והענוה לעיני מורנו הרח"ג **שמואל בעדני** בן חביבה ז"ל יחי' טבת פקדתו

לעיני הצנועה והענוה לעיני הצנועה והענוה **אפרים עמרני** ז"ל לעיני הצנועה והענוה **רבקה עמרני** ז"ל לעיני הצנועה והענוה **שלמה מוסאי** בן נהיית ז"ל

לעיני הצנועה והענוה **מרים יצחק-פז** בת שמואל וגולשן ז"ל יום חמישי 15:00 בבית העלמון

לעיני הצנועה והענוה **מולוק בת בומני גוהר בת חנה** השבוע פקדת שנתן

לעיני הצנועה והענוה **ציפורה חברוני** בת מרים ז"ל ומנשה היין אי' שבט פקדת שנתה

לעיני הצנועה והענוה **כורטונה אוזן** בת חנונה ושושן ז"ל ז' שבט פקדת שנתה

לעיני הצנועה והענוה **שמחה בת חוה** כטי' טבת פקדת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **סולטן בכורי** בת הרב משה ובני ז"ל אי' שבט פקדת שנתה

למשפחת מנוס היקרה עלון "אברהם יגל" משתתף בעצרכם בפטירת הצנועה והענוה **שלום מנוס** בן סעיד ז"ל מן השמיים תנחמו ולא תדעו עוד צער.

לעיני הצנועה והענוה **יעקב נחמיאס** ז"ל לעיני הצנועה והענוה **תמר דדון** ז"ל

פרנסה והצלחה
 לזיסים וטובה בכורי על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ושלוה פרנסה טובה לרפואת טובה בת דבורה להבדיל לעיני סולטן בכורי בת הרב משה ובני ישראל ז"ל

עבודת שילומים ופירוק

<p>רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים בכללם ל-:</p> <p>שלמה לאיר בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין ישראל פרגי רפאל בן מרים היין שבת מוסאי בן נהיית היין חיים-אפרים יצחק-פז בן מרים היין יאיר חיים בן דליה וטובה היין אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת</p>	
<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף עזרון בן דניאל ז"ל דניאל אזולאי בן רינה ז"ל מוריס וענונו בן פיבי ז"ל רחל עמרני בת זולכיה ז"ל פרחא אסדגי בת סולטנה ז"ל רבקה מורנו בת שרלה ז"ל</p>	<p>בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>